

Apróságok Lapja

Az újság olvasóihoz

Kedves gyerekek!

Ismét itt vagyunk! Egy hosszú kényszerszünet (január, február, március) után újból jelentkezünk, és ez a

CARBOCOMP

-nak

köszönhető. Külön köszönetet mondunk Fazekas Alajosnak, aki felajánlotta segítségét a sokszorosítással kapcsolatban.

Nekünk csak annyi dolgunk volt, hogy ismét leüljünk az íróasztalhoz, elővegyük megporosodott írka-firkálmányainkat, és egy jókora lélegzetvétel után, a port lefújva újra nekiállunk a szerkesztésnek. Ennek az eredményét tartjátok most kezetekben: az **Apróságok Lapja** 5. számát.

Ha majd belelapoztok, észreveszitek, hogy az újság szerkesztésében nem történt változtatás, továbbra sem szándékozunk tudományos értekezéseket, politikai cikkeket közölni. Ellenben továbbra is várunk töletek írásokat (próza, vers, vicc), rajzokat és egyéb megjelentethető dolgokat.

Az **Apróságok Lapjában** továbbra is folytatni szeretnénk a rejtvények szerepeltetését. Reményeink szerint sikerül majd a CARBOCOMP-pal megegyeznünk, hogy a laponkénti 2db. jutalomkönyv árát kikalkulálhassuk. Ha ez sikerül, akkor megint lesznek nyertesek.

Mivel a továbbiakban az újságot a nyomda megrendelésre készíti el (és csak annyi példányt, amennyit kifizetünk), ezért előfizetési rendszert kell bevezetnünk. Ez azt jelenti, hogy a tanítónénik összeszedik az osztályokban a 20 Ft-okat és ahány 20-as jön össze az osztályban, annyi példányt kap az az osztály.

Amint látjátok, mi nem emeltünk árat, azonban azt még nem tudjuk garantálni, hogy az **Apróságok Lapja** ezentúl havonta megjelenik.

A tartalomból

Mit jelent nekem az április?

Varázssoldal

Könyvespolc

Művészsoldal

Azt meséli rólam ...

Szerelem oldal

Apróságok Aprója

Badar Szótlár

Legkedvesebb viccem

Hogyan utálassuk meg magunkat?

Rejtvényoldalak

Tudod-e?

CARBOCOMP reklám

Ismerd meg Sipicli Pekengőcziyt

Továbbá sok-sok rajzolnivaló...

Újra együtt a Nagy Csapat!

Mit jelent nekem az április?

Nekem az április azt jelenti, hogy a tavaszi szünetben megint minden délelőtt lemehek a térről focizni a Gergővel. Sajnos, a szomszéd fiú mostanában már nem jön velünk, mert mindig a számítógéppel sakkozik. Nekem az április azt jelenti, hogy megint rá kell hajtanom a tanulásra, mert a matek jegyeim nagyon csúnyán meredeznek az ellenőrzőmben.

Nekem az április is jelenti, hogy hugival várhatjuk a nyuszt, aki – remélem –, nem piros tojást hoz, hanem csoki-tojást.

Végre, megint mehetek locsolkodni!

Tavaly kilencszer mentem el Mónikáékhoz, de ő észre sem vette; mind a kilencszer adott egy ronda tojást. (Lehet, hogy nem is tetszem neki?) Bánatomban az összes tojást megettem, és olyan rosszul lettem, hogy két héttel meghosszabbítottam a tavaszi szünetet...

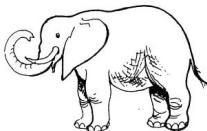

Közeledik a tavasz, már nyílnak a virágok. Panna a nyuszikával elment virágot szedni.

Színezzétek ki a képet, hogy Panna és a nyuszkája jobb kedvvel szedhesse a virágokat!

Varázsoldal

Hogyan lett Húsvéti Nyúl az Elefántból?

A nagy, szürke elefánt bánatosan álldogált a cirkuszi sátor mellett. Búsán tekergette ormányát, és szomorúan hallgatta a körülötte csivitelő kismadarakat. Azon gondolkodott, hogy mennyire szeretne egyszer világot látni, valami jót cselekedni. Évek óta minden este fellépett a cirkuszban, a többi állattal együtt városról-városra, országról-országra szállították, és pénzért mutogatták a gyerekeknek és a kíváncsi felnőtteknek. Az elefánt nem szeretett fellépni, utálta a fűrészporral felszórt porondot, félt az idomár ostorától, és a fogai elromlottak a sok kockacukortól. Arra vágyott, hogy láthatatlanná váljon, hogy kiszabaduljon a bekerített cirkusz világából. Azt szerette volna, ha szabadon kóborolhatna ide-oda, és érdekes dolgokat tehetne.

Miközben így töprengett, hirtelen lefékezett mellette egy széleseben futó fehér nyuszi.

– Hová futsz ilyen sebesen? – kérdezte az elefánt. – Talán a bűvész kerget?

– Dehogy! – legyintett fülével a nyuszi.

– Én nem cirkuszi nyúl vagyok, hanem a Húsvéti Nyúl.

– A Húsvéti Nyúl?! – kérdezte álmélkodva az elefánt, és jobban szemügyre vette a kicsi fehér jószágot.

– Igen – válaszolta a nyuszi – és azért futok, mert holnap lesz húsvét vasárnapja, és rengeteg dolgom van. Beszélnem kell a tyúkanyóval, be kell festenem a tojásokat, elő kell készítenem holnapra a kosárkákat, és éjszaka minden gyerekhez el kell mennem, hogy a kertben, a fű között reggel megtalálják a piros tojásaikat.

– Jaj, de érdekes lehet! – kiáltott fel az elefánt. – Annyira szeretnék én is veled menni. Kérlek, vigyél magaddal, én majd cipelem a kosarakat!

A nyuszi ránézett a nagy, szürke elefántra, és látta, hogy csillog és ragyog az óriási állat szeme.

– Jó, nem bánom, gyere velem, aztán majd megálljuk, miben tudsz segíteni. – mondta a nyuszi, és az elefánt megvárta, míg az idomítója elmegy ebédelni, és lopakodva kiszökött a cirkuszból.

A nyuszi házikója az erdő szélén volt, az elefánt nagyon óvatosan lépkedett fehér, nagyfülű barátja után, nehogy eltámassza.

– Én is Húsvéti Nyúl leszek! – gondolta boldogan az elefánt. Tyúkanyó már ott várt rájuk Nyuszi házában, rengeteg tojást hozott egy kis koscsban. Nyuszi azonnal nekilátott a festésnek, gyönyörű szép mintákat festett a tojásokra.

– De szépek! – ujjongott az elefánt. – Jaj, de fognak örülni a gyerekek!

Mivel a tojásfestésben az elefánt nem tudott segíteni, ezért vizet hordott ormányában a tojásfőzéshez.

Beesteledett már, mire Nyuszi elkészült. A szép tavaszi estén az elefántal sokáig nézték együtt a csillagokat.

Éjfél felé nyuszi megszóialt:

– Ideje mennünk, elefánt koma. gyere, emeld fel a kosarakat!

Az elefánt rendkívül izgatott volt, felugrott, és egyszercsak:

– Recccs, reccccc, recccs ... – valami nagyot roppant.

– Vigyázz! – sívította nyuszi, az elefánt ugyanis a sötétben óriási lábaival éppen a tojásokkal teli kosarak közepébe tappancsolt.

– Jaj, nekem, jaj, nekem! – kiabált a nyuszi. – Nemsokára hajnalodik, mit viszünk a gyerekeknek?!

Az elefánt nagyon elszégyellte magát. Bánkódott, hogy ilyen nagy bajt okozott. Hiába törte a fejét, hogy hogyan tehetné jóvá ballépését, semmi nem jutott eszébe. Azaz, mégis támadt egy ötlete:

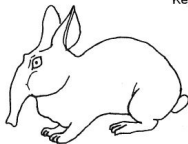
– Ne búslakodj, nyuszi. Reggelre minden gyereknek odateszünk a virágok közé, a pázsitra egy cirkuszi belépőjegyet. Ma ingyen fogok nekik játszani! Jó? – kérdezte reménykedve.

Nyuszi eltöprengett, de ennél jobb ötlete neki sem volt.

Körbejárták a kertet, és minden gyereknek vittek egy jegyet, aztán izgatottan várták a hajnalt...

Gyerekek! Ha húsvét reggel cirkuszi belépőt találtok tojások helyett a fűben, ne csodálkozzatok hiszen Ti már tudjátok, hogy a Húsvéti Nyúl, vagyis Elefánt jár a kertekben...

Kéri Kat:

Könyvespolc

Lewis Carroll:
Alice Csodaországban

Ugye, veletek is megesett már, hogy unatkoztatok? Alice* a kedves kislány is éppen valami izgalomra vágyott, amikor elfutott mellette egy piros szemű fehér nyuszi.

Ezzel elkezdődtek a kislány érdekes kalandjai, egy mély kúton keresztül eljutott ugyanis Csodaországba, ahol roppant érdekes állatokkal és egyéb élőlényekkel ismerkedett meg. Papagáj, Egér, Struccmadár és mások akadtak az útjába, meghallgatta Hernyó tanácsait, járt a bolondok uzsonnáján és a Szívkirály krokett-pályáján.

Megismerte a homár humorát, és részt vett egy tárgyaláson, amelyen azt próbálták kideríteni, hogy ki lopta el a lépényt.

A meseregény végén persze kiderül, hogy Alice csak álmodta a sok csodás kalandot. A tavaszi szünet után vagy húsvét napján, amikor egyébként is sok fehér nyuszi rohagál a kertek alatt, utazzatok el ti is a mese szárnyán Csodaországba, és biztosan éppolyan jól érzitek majd magatokat, mint Alice.

– részlet –

Alice már elunta, hogy tétlenül üldögéljen nénje mellett az árokparton. Egyszer-egyszer bepislantott abba a könyvbe, amelyet a nénje olvasott, de nem voltak benne se képek, se versek.

Mit ér egy könyv – gondolta Alice – képek meg versek nélkül?

Hát csak ült-üldögélt, s azon törte a fejét, már mennyire töle telt – mert a rekkenő hőségétől egészen elálmosodott és megbutult –, hogy jobb volna fölkelni pilyangot szedni és fűzért fenni belőle, amikor hirtelenül elsurrant mellette a piros szemű fehér Nyuszi.

Ebben semmi különös nem volt, azon se csodálkozott Alice valami nagyon, hogy a Nyuszi ezt mondogatta magában:

– Jaj, istenem, még elkésem!

Alice később, amikor visszagondolt erre, ráeszmélt, hogy ezen csodálkoznia kellett volna, de most bizony egy csöppet se csodálkozott. Amikor a Nyuszi kihúzott egy órát a mellényzsebéből, és megnézte rajta, hogy hány óra, s aztán elrohant, Alice tüstént talpra ugrott. Eszébe villant, hogy ő eddig még sohase látott olyan nyuszt, akinek mellényzsebe lett volna, se pedig olyant, aki órát húzott volna ki

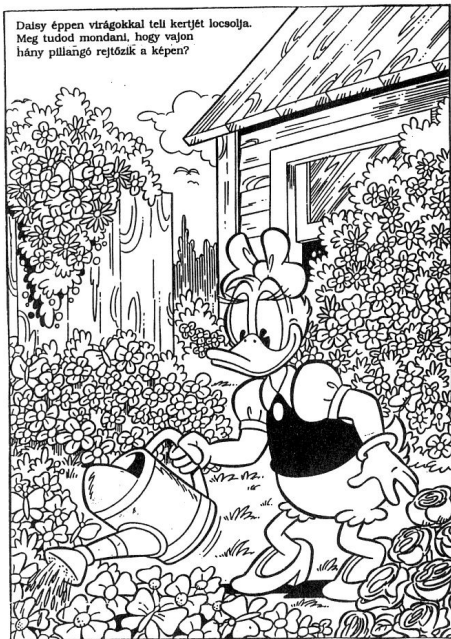

a mellényzsebéből, hát kíváncsiságában utána iramodott a réten. Szerencsére még éppen láthatta, amint a Nyuszi besurrant egy jókora lyukba a sövény alatt.

A következő pillanatban Alice utána ugrott, meg se gondolva, hogyis kerül majd vissza onnan.

A Nyuszi barlangja egy darabon egyenes volt, mint valami alagút, aztán hirtelenül lejtett, oly hirtelenül, hogy Alice egy szemvillanás alatt máris zuhant lefelé, egy roppant mély kútba.

* Alice – ejtsd: Elisz

Miközben számolgatsz a pillangókat, színezd ki a rajzot, hogy Daisynek jobb kedve legyen!

Művészoldal

„Reklám az egész világ...”

Legjobb ébredés titka (8 óra után) a DOUWE EGBERTS omnia, a leghangosabb meg, az öcsém sírása. Jobb lesz kiszólni anyunak, hogy ne vakargassa a sorejegyet, az utat a gyerekzobálg gyalog is megteheti, nem kell ahhoz SEAT CORDOVA. Apu is megcsinálhatja a reggelit, a DELMA-t ő is megtalálja, az meg köztudottan mindenkihez jó. Ha meg már ott szorgoskodik a konyhában, készítsse el a hugi uzsonnáját. Csúsztasson a táskájába egy MILKY WAY-t, mint gondos apa tudhatná, hogy az a gyermekek kedvence. És ha szereti a családját, vigye el anyut a boltba a RENAULT 19-el. Addig elmosogatok – ügyis lógok énekóráról – közben énekelem, hogy „kék csibe a MAGGI-tól, a főzés öröm vele, bármikor” és arra gondolok, milyen jó lenne megnyerni a mosogatógépet. Igaz elveszíteném a barátom SUNLICHT-ot, de ki barátkozik manapság varázslókkal? Ábrándozással eltelt a délelőtt, és nem voltam suliban, majd elmagyarázom az osztályfőnöknek, hogy az én anyukám nem használ FLORASEPT-et és így vírusos fertőzéssel ágyának estem. De ha már itthon maradtam, legalább meglepem az anyut ebéddel, mire hazaér a boltból. Főzők egy kis levest – KNORR, minden nap új varázslat –. Ma már mindenki varázsol. Hátha anyut is sikerül elvarázsolni, és ír nekem egy igazolást. – Na megjött. Hozott huginak csokit, nekem pedig TIC-TAC-ot, mert csak kettő kalória. Öcsinek meg LIBERO-t vett PAMPERS helyett. Majd ha érezzük a TIXtaság illatát, megtudjuk a titkot, addigra kész lesz a vacsora is. A HÁZ specialitása UNCLE-BENS ingyen mártás 10 perc alatt kész. De nem apunál! Fogyasszuk a vacsorát a TV előtt! Nézzük meg az új reklámot. Mert **„REKLÁM AZ EGÉSZ VILÁG”**.

Jakus Réka, Mátramindszent

DIÁK MURPHY:

Puskázásról...

- (1) (a) Puskázni és sügni akkor lehet, ha a tanár nem figyel oda,
- (b) de a tanár mindig odafigyel.
- (2) Ha jól sügnak nem hallod, ha rosszat sügnak meghallod, ha többfélet sügnak a rosszat hallod meg, ha semmit sem sügnak – Hallatlan!
- (3) (a) Aki mindig puskázik, buta marad,
- (b) de neki lesznek a legjobb jegyei.
- (4) (a) Puskázni minden tanárnál lehet,
- (b) de minden tanár azt hiszi, nála nem.
- (5) Alaptörvény: puskázás csak erős idegzetű diákoknak való.

Puskatippek:

- (6) (a) A függvénytáblázat belső részéből vágj ki egy pontosan akkora ablakot, mint amelyik

tankönyvből puskázni akarsz. Szerencsére a legtöbb könyv kisebb, mint a függvénytáblázat. Természetesen az első 4-5 lap maradjon meg, mert ha a tanár arra jön, akkor te a függvénytáblázat unalmas lapjait nézed.

- (b) Matricára írd rá a puskát, és észrevétlenül ragaszd a tanár hátára, így az egész osztály kiválóan tud dolgozni róla. Feltéve, ha a tanár sétál – de a tanár sétál, hogy kivédje a puskázást.
- (c) Rajzlapból vágj ki a leírandó puskameny-nységhez szükséges félkört, majd alulról rajzszóggal erősítsd fel a rajzlapot úgy, hogy az egyenes rész egy vonalban legyen az asztal lapjával (épp nem látszik). Bal kézzel forgatod ki, jobb kézzel egyszerűen másolod a füzetbe.
- (d) Egyszerű és hatásos puska, ha az aktuális tárgy tankönyvét kint hagyod a padon, a legtermészelebb módon. A tanár azt hiszi, hogy úgysem vagy olyan pófátlan, hogy belenéz. De én tudom, hogy Te leszel.

Zsolnay Péter Kecske mé!

A két bohóc

Volt egyszer két bohóc: Pif és Paf. Egyszer meglátott Paf egy bohóclányt. Azonnal egymásba szeretek, és összeházasodtak. Azóta is élnek, ha meg nem haltak.

Szittyia Lilian 2. c.

Aligátor

Jaj, de hideg a radiátor
megfázik az alligátor,
és amíg a torkát köti
gyógyszereit szedegeti.

Csoki 8. a.

No de gyerekek...!

Továbbra is várjuk írásaitokat!

AZT MESÉLIK RÓLAM, HOGY GYEREKKOROMBAN...

Kedves „Apróságok”!

Orsi néni vagyok, a 3. c. osztály tanítónénije.

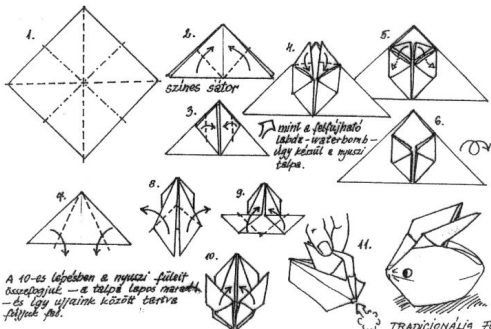
Egyszer nagyon régen én is aprósággként kezdtem. Íme, ilyen voltam 33 évvel ezelőtt. Akkoriban Vasason éltem, egy erdő melletti házban. Napjaimat gondtalanul töltöttem, sok játszótárs között, gomba, számóca, vadvirágszedéssel, nagy hancúrozásokkal. Évekkel később költöztünk be Pécsre, egy iskola mellé. Sóvárogra néztem az iskolaudvaron játszókat, alig vártam, hogy betöltssem végre a hatodik évet, és én is közöttük lehessenek. Elsős tanítónénimet, Irmus nénit egyszerűen imádtam. Most is előfordul velem, hogy tanítás közben eszembe jutnak mozdulatai, szavai. Akkor még nem sejtettem, hogy évek múlva én is tanítani fogok. Sőt, szeptember óta egy kicsit már otthon is tanítónéni vagyok, ugyanis Attila nevű kisfiam is elsős lett.

Mivel közeledik kedvenc tavaszi ünnepetek, egy hajtogatással szeretnék kedveskedni Nektek. Meglepetést tartogatok annak az ügyes kezű hajtogatónak, aki elsőként hozza le a nyuszt a 3. c-be.

A tavaszi szünetre jó időtöltést, a fészekbe sok ajándékot kívánok Mindnyájatoknak:

Orsi néni

Decemberi (4) számunkban Pusztai Ágnes tanítónéni mutatkozott be.

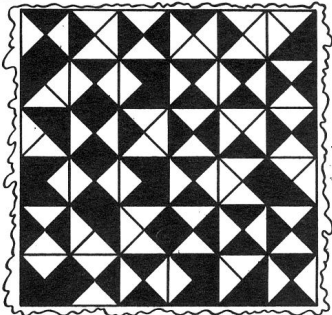
Talán még emlékeztek rá, hogy az előző számban (4) Tiki, Niki, és Viki a halakat számolgatták: A halak 22-en voltak. Daisy a múltkor számban a legdrágább csokrot akarta megvenni Kacsanagynak: (A)=83, (B)=96, (C)=101;

Ezen a képen minden alakzat behelyettesíthető egy számmal. Tanulmányozd a sorokat figyelmesen, hogy megtaláld a megfejtést!

					=	<table border="1"><tr><td> </td><td>2</td><td> </td><td>1</td><td> </td></tr></table>		2		1	
	2		1								
					=	<table border="1"><tr><td> </td><td> </td><td>4</td><td> </td><td> </td></tr></table>			4		
		4									
					=	<table border="1"><tr><td> </td><td>3</td><td> </td><td> </td><td> </td></tr></table>		3			
	3										
					=	<table border="1"><tr><td> </td><td>5</td><td> </td><td> </td><td> </td></tr></table>		5			
	5										

Goofy új konyhapadlója háromszög alakú csempékből készült és a minta igen szabálytalanra sikerült. Meg tudod számolni, hogy hány fehér és hány fekete háromszög látható a képen?

Szerelmes oldal

Tavaszi levél neked – ha lány vagy Csak lányoknak!!

Nézz csak körül, milyen szép tavasz van! Próbálg meg elszakadni a tükörtől, rajtad kívül úgysem vette észre senki, hogy a márciusi napfény előcsalogatott néhány szeplőt az orrod hegyén.

Tudom, tudom, nemcsak ez a baj, a frizurád sem tetszik. A te hajad barna, egyenes és rövid, de szíved mélyén hosszú szőke, göndör fűtőkre vágysz. Nem is beszélve a szemed színéről, mely egyre barnább, ahelyett, hogy kékülne...

Talán még nem vetted észre, de Ő már kinézett magának téged. Hol is történt ez? Nem is emlékszem pontosan... Mintha a farsangi bálon lett volna, hogy rajtad feledte a szemét. Vagy reggel az 55-ösön? Ugye, most csodálkozol? Pedig Ő az a helyes srác, aki éppen az olyan lányokat szereti, mint amilyen Te vagy: barna, rövid haj (legalábbis nem derékig érő), csillogó szem, pár szeplő az orr hegyén...

Hidd el, azt sem venné észre, ha holnaptól szemüveget és fogszabályozót viselnél. Ő „egészben” lát téged, azért szeretett beléd, mert kedves vagy, mosolygós, segítőkész és olyan helyesen tudsz hunyorítani.

Szóval, gyere el a tükörtől, menj el sétálni egyet, olyan szépségesen virágoznak a fák. És hátha Vele is összefutsz „véletlenül”...

Tavaszi levél neked – ha fiú vagy Csak fiúknak!!

Dobd el azt a cigit, inkább szippants egyet a tavaszi virágillatból. Tudom, persze, hogy tudom, milyen nagy tettekre vágysz. Csak nyugalom! A tengert nem lehet kimerni, a hegymászáshoz nagy gyakorlat kell, a cigi pedig – ugyan, ez olyan gyerekes dolog.

Bizony, nem könnyű kitalálni, hogy hogyan imponálhatnál Neki. Ő mindig olyan magabiztos és megközelíthetetlen... Szünetben legalább 20 vihogó osztálytársnője veszi körül, rád sem néz, pedig a múltkor is kézenálva mentél le a lépcsőn. Hidd el, mindez csak látszat, Ő nagyon is figyel rád!

Matekórán a füzete utolsó lapján minden kockába beleírta a keresztnéved kezdőbetűjét. Azért jön minden reggel két busszal suliba, hogy téged lásson, már igazán rájöhettél volna, hogy nem is arra lakik. Ugyanolyan edzőcipőt hord, mint Te, pedig a többi lány folyton csúfolja érte, de Ő csak sejtelmesen mosolyog...

Naponta ötször vesz pilótakekszet a büfében, mivel Te is mindig arrafelé csellengsz...

Ne felejtsd el húsvétkor meglocsolni, hidd el, a kölni virágillatát jobban szereti, mint a bűdös cigifüstöt.

– KK –

Hajnal Anna: A lány újra szól

– részlet –

Én szeretem, hogy lány vagyok.
s előttem csupa félelem
és csupa sejtő reszketés,
húzódozás, önvédelem,

mikor te nem is sejtet még,
s csak alig érint szavad,
egy hangra megrebben szemem
és lélegzetem elakad ...

Keresek: Toldi erejét, Einstein esztét,
önjárt cipőt a lépcsők
megmászásához, órák előtti
nyugalmat!
Kínálók: késési szisztémát, 2 éves
tapasztalattal.
Jelige: „Bohapiac”

Fizika-kémia puskát
angolra,
Magyar egyest
Osztályfőnöki intőre
cserélek.
Jelige: „Csere-Bere”

Megvennem
A MUVELTSÉG
ÚTJAI című sorozat
kötetit annak
reményében, hogy
akkor nem kell
iskolába járni.
Jelige:
„Álmodozó
iskolakerülő”.

Ugyanitt
Lapokra szedhető
kalandregényeket
keresek
megvételre,
kimondottan órák
alatti olvasáshoz.
Több példány
előnyös az elkobzás
miatt.
„Jaj, figyel a tanár!”
jeligére.

Sürgősen **keresek** 6 hatalmas hangfalloal elátott
rádiót, vagy magnót. A mérka nem fontos, csak
hangosan szóljon, mert a szomszédban
hármaskrekl tarolnak zongorázni.
„Ellencsapás” jeligére.

Mélybarna, meleg tekintetre
cseréném jéd, merev, üveges
tekintetemet, amivel a táblán lévő
kémiai képleteket nézem.
„Nahát, hogy mik vannak!” jeligére.

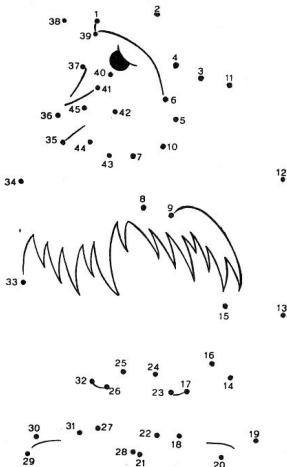
Menzai huslevelesben talált aranyhalamat
törpepapagájra **cseréném**.
„Ki korán kel, aranyat lel” jeligére.

Puskákat **vennék**. Különösen nagy kalibru
történelem- és biológiai puskákat.
„Nagyobb tételeiben” jeligére.

Badar Szótár (A – L)

A paci húz
Adakozó jötevő
Angolul végére
Betű a filmen
Bokszoló
Cipőpucló
Déli tengeren
Erzsébet fia
Ez a történet
Hanyag nebuló
Hapcizó fiú
Időmérő cica
Ikernév
Kép a lószerszámról
Kórházi csúszópénz
Libaital

LÓ/RÁNT
AD/ALBERT
END/RE
DIÁN/A
ELV/ERIK
KE/FÉLIX
ADRIÁN
ZSÓ/FIA
E/MESE
LÓ/GÁSPÁR
BÁNÁT/HÁS
LEÓN/ÓRA
L/LI
ÁBRA/HAM
LÁZ/ÁR
GÁ/BOR

Folytassátok a Badar Szótárt.
A legjobbakat közöljük.

Amíg gondolkodtok addig kössétek
össze a pontokat...

...és színezzétek ki a nyusztit!

Legkedvesebb viccem

Mottó:

Vicc nélkül az élet siralmas annak, aki viccel.
Viccel az élet siralmas annak, akin viccelnek.

Mit mond az egyik bolha a másiknak, mikor csavarogni indulnak?

– Gyalog menjünk vagy kutyán?

Hogy hívják a szeleburdi kutyát?

– Kelekutya.

A tanár bácsi a Holdról magyaráz:

– A Hold jóval kisebb ugyan a Földnél, de területén még így is több millió ember élne...

Pisti közbevág:

– Tanár úr kérem, és mit csinálnak majd ezek az emberek holdfogyatkozáskor?

A fiatalasszony rémülten telefonál férjének az irodába:

– Képzeld, Mórka, lenyelte a golyóstollat!

– Azonnal hívj orvost!

– Már hívtam, de csak egy óra múlva tud jönni.

– És addig mit csinálsz?

– Addig ceruzával írok.

– Mi lesz a Csipet Csapatból az atomkatasztrófa után?

– Cifet Cafat

– Hogy mondanád másképpen a 11:59:59 mp-et?

– Chip és Dale (Csip és déli)

– Mi az: Csontváz a bokorban?

– A tavalyi bújócscsa győztese...

A sheriff kinn szivarozik az irodája előtt, egyszer csak jön egy cowboy, lelővi a sheriff szivarját végül, majd elküldte magát: „I'm John”.

Bevágtat a városba mégegy cowboy, ő is lelő a sheriff szivarjából egy darabot s elküldte magát: „I'm Jim”.

Bevágtat mégegy, lelővi a sheriffet, s elküldte magát: „I'm sorry”.

– Mi a különbség a gítar + a dob között?

– A gítárt el lehet dobni, de a dobot nem lehet elgítálni.

Michael Knight (David Hasselhoff) bemegy a boltba. Odalép a pulthoz, mire az eladó közömbösen megkérdi:

– Mit keres?

– Hm, KITT halló, hol vagy most?

Fuldokol egy ember a tóban. Nem messze tőle halászkövek vannak.

– Halászkövek!... Halászkövek!...

– Mi is, csak mi nem ordítunk.

– Miért hordja a bolond a hóna alatt a gyereket???

– Mert leszakadt a füle.

Tudod-e, mi az a moza?

– Pici, apjo kenyérdajab.

Éjszaka átvág a púpos a temetőn, egyszer csak elérik egy kis törpe, s megkérdi a púpot:

– Mi van a hátadon púpos?

– Egy púp

– Kell az neked?

– Nem.

A púpos hirtelen felegyenesedik, s boldogan sétál keresztül városon. Szembejön vele a sánta, akinek elmeséli mi történt. A sánta feljesztve rohan a temetőbe

elő s odaugrik a törpe.

– Mi van a hátadon, te sánta?

– Semmi...

– Akkor nesze itt egy púp!

Két részeg megy a sinek között, egyik megszólal:

– Hej, koma, de hosszú ez a lépcső!

– Az semmi, de milyen alacsonyan van a korlát!

– Seba! hallom, hogy mindjárt jön a lift.

Három béka ül a tóparton, az első szót:

– Brekk.

A második:

– Brekk.

A harmadik:

– Brekk-brekk.

Erre az első előkap egy coltot s lelővi a harmadikat.

– Ez miért csináltad, kérde a második

– Túl sokat tudott.

A bolond angolból nyelvvizsgázik.

1. kérdés:

– Hogy van az, hogy: A viziló kárt okozik.

A bolond gondolkodik, majd végül diadalmasan kijelenti:

– Waterloo Bridge!

A nyuszika ül az erdő szélén és reszeli a körmet. Arra jön a medve s megkérdi:

– Hát te meg mit csinálsz, nyuszika?

– Hegyezem a körmeimet, s ha majd jön az oroszlan szétlétem darabokra.

Nemsokkal később befut a farkas is, és ő is megkérdezi nyuszikát:

– Mit csinálsz, nyuszika?

– Hegyezem a körmeim, és ha jön majd az oroszlan jól szétlétem.

Rövid várakozás után arra jön az oroszlan és megkérdezi:

– Mit csinálsz, nyuszika?

– Reszegetem a körmeim és hűségeket beszélek.

– Lacika, most Arkhimédész törvényéből foglak kérdezni – mondja a tanár.

– Mi történik, ha az ember belép egy vízzel teli kádba?

– Azonnal csörögni kezd a telefon.

– Mi az, fekete, tetőn ül és fűtől?

– Fekete úr, a kéményseprő.

Télién mászik fel a fára, a fa megkérdezi tőle:

– Hová mászol tehát?

– Cseresznyézn.

– De hát én nyírfá vagyok!!!

– Tudom, hoztam magammal cseresznyét.

A kung-fu mester bemegy a boltba, és megkérdezi az eladót:

– Jó napot, van zsák??

– Nincs zsák.

– Nindzsák, hol???

Vendég: – Békacombja van?

Pincér: – Nem kérem. A reumám miatt sántítok.

Miért sokkal hasznosabb a Hold, mint Nap?

– Mert a Nap nappal süt, amikor úgyis világos van.

Két bolond biciklizik. Az egyik lezsalál, leenged a hátsó kerek.

– Miért engedted le? – kérde a társa.

– Túl magas volt a nyereg.

– Te hülye, ezért? – szól a másik.

Fogja magát, lezereli a nyeret és a kormányt. A kormányt felszereli a nyereg helyére, a nyeret pedig a kormány helyére.

– Ezt miért csináltad?

– Én ilyen hülyével nem megyek tovább, inkább megfordulok.

A bolondok azt a feladatot kapják hogy mérjék meg a diliház udvarán lévő villanyoszlop magasságát. A bolondok kimennek és tanakodnak. Az éppen arra sétáló társuk megszólal.

– Azt tanácsolom fiúk, hogy döntsetek ki, és úgy próbáljátok megmérni!

– Ugyan már, te maffia, nekünk a magassága kell, nem a hőzsza.

A bolondok a filmforgatásnak vannak. Nagyon meglepődnek, amikor látják, hogy egy-egy jelenetet milyen sokszor ismételnék.

– Te – érdeklődik az egyik –, minek kell ezt ilyen sokszor megismételni?

– Na hallod – feleli az okosabb –, hát nagyon sok mozi van a világban.

A négyéves Őcsi a kiscicával játszik a kandiál előtt. A cicá dorombolni kezd. Őcsi nézi aztán hirtelen elveszolja a kandiálót.

– Anyó felfort a macsek!

*továbbra is várjuk
viccelteket*

Postaláda

Üzenetek:

Paula: Bizony nem volt szép attól a cicától, hogy megkarmolta a kezemet. Holnap kevesebb tejet adják neki.

Géza: Megfélemlítés leveleiben „Megálljon csúnya szerkesztő bácsi!”
Vedd úgy, hogy megálltam.

Lilla: Ha szeretnél jutalmat, ne a régi megfélemlítést küldd, mert azokat már a mi lapunkban is olvastad.

Józsi: Azt írod, szeretnél egy jutalmakönyvet, mert nincsenek könyveid. Hát akkor miből tanulsz?

Karcsi: Édes fiam! Mindenféle írást, kéziratot elfogadunk, de csak a jókat közöljük!

Béla: Kedves Béla! A mese, amit küldtél nagyon jó, csak annyi a baj, hogy már megjelent az újságban. Így aztán könyv helyett csak egy ficskát kapsz! Arról nem

is beszélt, leírást mesét beküldeni rút dolog.

Bendó: Soh'se tórd a fejcsakédet mese-íráson. Most csak tanulgassál, később még megadhat az Isten költői tehetséggel.

Hogyan utáltassuk meg magunkat?

A tavasz – mint tudjuk – a nekvadultan burjánzó szerelem évadjja.

Akárcsak a nyár, az ősz, a tél.

Elborult tekintetű poéták költemények kazalát vetették papíra e tárgy körben, aztán ott sirtak, ahol senki sem látta. Tavasszal mindenki szerelmes. Tavasszal szerelmesnek lenni tehát közhely, banalitás, sőt ciki, amit csak egy módon kerülhet el az ember. Ha minden erejét latbaveti, és nem lesz szerelmes.

Jó, tavasszal nem szerelmesnek lenni nehéz úgy. Azt sem adják ingyen. Ahhoz meg kell utáltatnia magát az embernek. Erre pedig bátor szívvel és termő fantáziával rengeteg lehetőséget találhatsz. Legokosabb, ha egyszerűen karunkapod azt, akibe nem akarsz szerelmes lenni, és bűbájos gyengédséggel így szólsz hozzá:

– Na gyere, te ütődött, fizetek neked egy fagyit.

Ez a megoldás persze bizonyos anyagi áldozatokat követel, de megéri.

Kibillagsz hozzá a tölcserrel, negédesen a szeme közé mosolygysz, és amikor a vágyakozó kezét kinyújtja a fagyért, egy hirtelen mozdulattal – zuttt! – az orrára húzod a tölcser.

A hatás biztos.

Egyrészt betegre röhögheted magad az elibéd táruzó látványon, másrészt akkora pofont kapsz az illetőtől, mint egy nagybőgő, és ez a szerelemnek még az esélyét is minörökre kizárja.

Megeshet, hogy nyúlászív vagy, és idegenkedsz az efféle közvetlen megoldásoktól. Nyugi, házag egy szál se, számtalan lehetőség kínálkozik arra, hogy szellemi úton utáltass meg magad. Tegyük fel, hogy téged Fafejek hívnak, azt pedig, akibe nem akarsz szerelmes lenni, Kukacnak. Ilyenkor rém egyszerű az eljárás. Belopakodsz a tornaterembe, és a főlaira aerosolos festékekkel felírod, hogy:

– Kukac imádja Fafejt!

A hatás biztos.

A testnevelődő meglátja a összerondított falat, és glatt elájul. Ez pedig, nem utolsó látvány.

Aztán az osztály is elolvassa a szöveget, és máris átmegy tizenkét szolamú röhögőkórusba, miközben ujjal mutogat a szerencsétlen kukacra:

– Tiszára megörültél kukac, hogy pont ebbe az időtába estél bele?

Mire Kukac azonnal a fejedhez vágja a háromfejű békát tartalmazó biológialapackot, és egy életre megutál. Vagyis elérted célot.

Előfordulhat persze, hogy anyagi lehetőségeidből egy aerosolos flakára sem futja. Ne add fel a reményt. Van olyan módszer, ami egy huncut vasba sem kerül, és legalább ilyen hatásos.

Vond félre azt, akibe nem akarsz szerelmes lenni, és olvadó hangon vágd a képebe, hogy teszem azt: – Te vagy az én bóbítás galambom.

Mire minden bizonynál, elkerelkedik a szeme, mint egy csészeejl, és rákérdez:

– Tényleg? A galambod?

Erre te fapofát vágysz és bóbítasz:

– Naná, az is egy állat.

Áll a zászli, hogy erre lekapja a személtáda fedelét, és laposra klopfolja a fejedet, ebben az esetben máris nyertél, mert az ilyesmi arra utal, hogy tartósabb szerelemről köztetek már aligha lehet szó.

Ha, ez sem felel meg az izlésednek, én máris leveszem rólad a kezemet. Süllyedj bele a szűrkek tömegébe, vájdon hókón a legnagyobb csapás, amit csak a tavasz hozhat.

Légy szerelmes!!!

Aláírás:

Egy névtelen jóakaró

A következőkben öt rejtvényt kell megfejtenetek. A megfejtéseket a 18. oldalon elhelyezett rejtvény-szelvényre írjátok rá névvel és osztállyal, majd vágjátok ki és juttassátok el a szerkesztőségbe.

FIGYELEM! A megfejtők között ajándékot sorsolunk ki! Csak az a megfejtő vehet részt a sorsoláson, aki mind az öt megfejtést helyesen írta rá a szelvényre. (Határidő: **Április 25.**)

A december havi rejtvényeink megfejtése:

és nyertesei:

Füge Kata 2. b.

(Nyereményeiket már

Bándoli Dániel 2. b.

át is vették!)

(1) Petőfi Sándor

(2) 3, mert a számok 2-vel, 4-gyel, 8-cal, 16-tal, 32-vel csökkennek.

(3) hó (esetleg Nap)

(4) Alma, Aranydió, Csengő, Fenyő, Gyertya, Jászol, Kalács, Karácsony, Pulyka

(5)

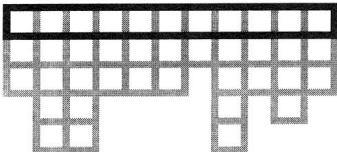
Mikulás MEGLEPETÉS-t nyertek: Csanaky Kata (2b); Fábián Gergely (3b); Fürtös Kata (2b); Gerner Dávid (3b); Hardicsay Gizi (2c); Illa Gyula (1c); Kott Beatrix (1b); Lerh Andrea (1b); Lovász Dávid (1b); Martin Boglárka (3b); Molnár Bálint (1c); Szarka Lajos (1b); Szalmári Zsuzsa (4a); Tóth Csaba (2c); Vágyon Júlia (1c); Varsányi Gergő (2c).

(Mivel 14 db Mikulást nem vettek át, ezért bánatukban a szerkesztők mindet megették!)

1. Rejtvény

Fejtsétek meg a keresztrejtvényt, és küldjétek be a vastagon szedett keretben lévő szót.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11.

1. Oroszlán neve

2. Zenemű

3. Tyúkanyó „gyereke”

4. Télen viseljük (a nyakunkon)

5. Szaglós szerv

6. Járunk vele

7. A kavics is az...

8. Gyógyítással foglalkozik

9. Ütős hangszer

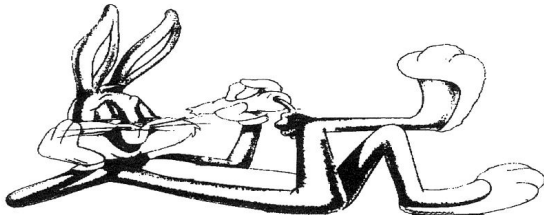
10. Alvás közben látjuk

11. Pityereg

2. Rejtvény

Folytasd a számsort! Milyen szám kerül a négyzetbe?

2 6 12 20 30 42

3. Rejtvény

APRÓSÁGOK

Rengeteg apró élőlényt, tárgyat találsz mindkét képen. Mindkettőn más és más. Egy valami azonban mindegyik rajzon szerepel. Vajon mi lehet az?

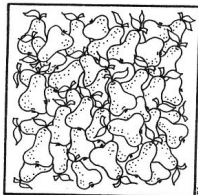
4. Rejtvény

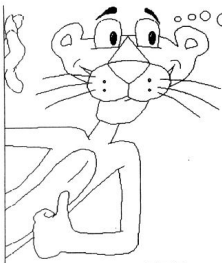
Hány éves a számbácsi?

Vajon hány éves a képen látható csokornyak-kendős, szemüveges úr? Megtudod, ha valamennyi számot összeadod.

5. Rejtvény

A képen nagy kupac körtét látsz. Meg tudod számolni, hogy mennyit?

Én már
megvettem
az
Apróságok
Lapját!

Olvassátok el a reklámokat, de
közben színezzétek is ki a
rajzokat!

(Várunk tőletek újabb rajzokat – lehet szabadkézi is!)

Tudod-e, hogy a húsvét a tavaszi megújulás ünnepe, igen régi ünnep: a kereszténység is régebbi vallásokból vette át és alakította saját képére. A tojások festése, „írása” magyar nyelvterületen olyan régi és olyan általánosan elterjedt, hogy változása, átalakulása alig észlelhető.

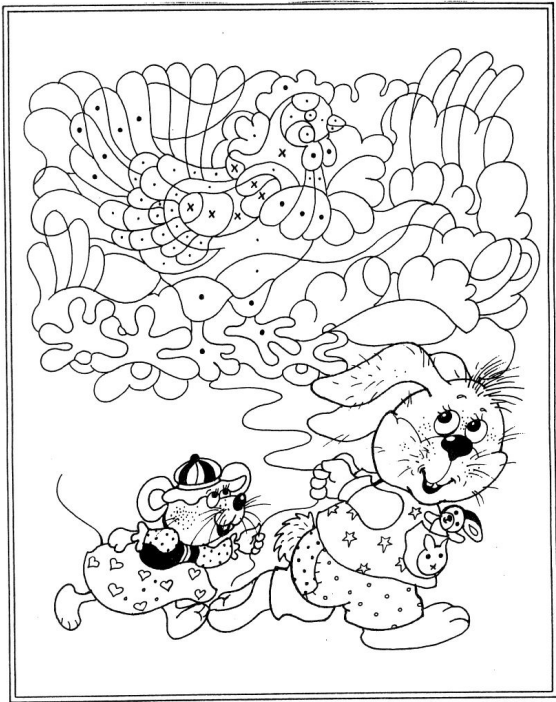
A húsvéthétfői locsolás szokása az elmúlt ötven év alatt jelentősen átalakult: fél évszázaddal ezelőtt a magyar falvakban még hideg vízzel, vödörből öntötték le a lányokat. A falusi lányok húsvéthétfő hajnalán ócska ruhát vettek fel, és elbújtak a padláson (ahol azért természetesen rájuk találtak a legények), s néha többször is átöltöztek, hogy a csuromvizes ruhától megszabaduljanak. Mégis szomorú lett volna a lány, akit senki sem öntöz meg az ünnepen – mert a sok locsoló a lány népszerűségének jele is volt.

Ezt a tréfás, de meglehetősen durva locsolást már a két világháború között sok helyütt felváltotta a „szagosvízzel” való öntözés. Régen a locsolók hímes tojást, kalácsot, egy pohár italt kaptak a lány otthonában; ma elterjedtebb a pénzadomány. Ez a változás természetesen nem zajlott le mindenütt egyidőben, s még biztosan találunk olyan falvakat, ahol továbbra is hideg vízzel öntözik az asszonyokat, lányokat.

(Dömötör Tekla: Régi és mai magyar népszokások, Néprajz mindenkinek 3. TK., Bp. 1986. 37-38. o.)

Kópé és Egérke elkapták egy madzag végét és húzzák, vonszolják maguk után. Hogy mit? Ők még nem is tudják, te azonban megtudhatod, ha a különböző jelekkel kipontozott foltokat szépen beszínezed más-más színűre.

VICOMP

a CARBOCOMP
Számítástechnikai és Nyomdai Kft.
üzlete:

Tel. / Fax: 72 325 - 788

Nyitva: hétfő - szombat

8.00 - 21.00

7624 Pécs, Rókus u. 3/a

VIDEOKAZETTÁK kölcsönzése (kötelező olvasmányok is),
számítástechnikai eszközök és tartozékok,
szakkönyvek, CD-s programok,
színes és fekete - fehér fénymásolás a legolcsóbban

CARBOCOMP

Számítástechnikai és Nyomdai Kft.

Pécs, Dobo I. u. 89.

Tel. / Fax: 72 325 - 800

Tel.: 72 324 - 093

Számítógépek és tartozékai,

hardver szolgáltatások,

nyomdai szolgáltatások.

kereskedelem

(számítástechnika, papír és nyomdaipari kellékek),

SZÁMÍTÁSTECHNIKAI tanfolyamok szervezése

Siplici Pekengőczy

Siplici Pekengőczy egy igazi úriember volt. Annra az volt, hogy még a nevét is cz-vel írta. Sőt még úgy is mondta. Siplici Pekengőczynek nem volt semmije az égvilágon, csak a mérhetetlenül nagy szíve. Mindent mindig szétszotogatta az emberek között. Igaz, néha kelemetlenségei is támadtak a mérhetetlen szíve miatt. Egyszer buszon utazott be a városba, és nem volt bérlete, ezért jegyet kellett lyukasztatnia. Mivel látta, hogy senki sem lyukaszt, és ezért a lyukasztógép árán kintéltet jobbra-balra, ő elhatározta, hogy felvidítja a gépet, ezért nekikül lyukasztani. Már vagy 27 jegyet lyukasztott, amikor látta, hogy a lyukasztógép már nem árván nézeget, hanem kétségbeesetten. Ekkor úgy érezte, lehet, hogy valami rosszat csinált, mert a lyukasztógép továbbra sem vidiám, meg aztán az emberek is furcsán néznek rá, de azért még ellyukasztotta vagy 17 jegyet. Mikor hirtelen már 1 db jegyet sem talál magánál, felajánlotta, hogy a mellette szorongó ember jegyeit is ellyukasztja szívesen – mivel látta, hogy jobbról is, balról is páran a lyukasztott jegyeiket szorongatják, és minden megállón idegesen kintéltetnek mindenfelé.

Hát, ezek az emberek nem voltak valami kedvesek Siplici Pekengőczyval. Olyanokat mondogáltak neki, hogy bizony azt leírni nem is lehet. Na, nem azért, mert nincs rá helyesírási szabály, hanem azért mert Siplici Pekengőczy ezekből a szavakból egy mukkot sem értett, és talán így jobb is neki. Szegény, kissé megijedt, ezért mindjárt el is határozta, hogy jóvá teszi, akármít is követelt el.

Siplici Pekengőczynek a jó szíve mellett, jó esze is volt. Szinte azonnal rájött, hogy a körülötte állók azért nem lyukasztanak, mert sajnálják a jegyet. Siplici Pekengőczy szíve nagyon dobant, és hirtelen nagyon elszégyellte magát. Mardosta a lelkiismeret, hogy ő, aki mindig csak jót akar, és soha nem bánt senkit, ilyen szörnyűséges csúfságot kövessen el, hogy kilyukasztotta azokat a szegény jegyeket. Belegondolt, mennyire félhatott szegényeknek. Nézegette a jegyeit és úgy elkezdte polyogni a könnyei, olyan keservesen zokogott, hogy a könnycseppek a kezében élettelenül heverő jegyek lyukain átfolytak és a padlóra csöpögtek. Rádőadul még az új gumicsizmája is beázott, mert csak enyhén volt vízálló, könnyálló meg abszolút nem.

Siplici Pekengőczy legyűrte a szeméből áradó patakokat. Rőbredt, hogy ő nagyon gonosz egy lélek, ezért ezek a kis jegyek nincsenek biztonságban nála. Mivel látta, hogy a körülötte állók milyen szeretettel szorongatják jegyeiket, gyorsan szétszotogatta a már kilyukasztott jegyeket. El is fogtak mind egy szálal. Sőt, még nem is volt elég. Mivel több már nem volt nála, így hát szomorúan szétírtja kezét. Annra szégyellte magát a történet miatt, hogy elhatározta, a következő megállónál le is száll, mert ezek után, amit művelt, nem tudna ezeknek a jó embereknek a szemébe nézni, nem tudna úgy utazni a buszon, hogy mindenki megvesse azért, amit tett azokkal a szerencsétlen jegyekkel.

Még mielőtt a busz megállt volna, még nagyobb tölekedés tört ki. Siplici Pekengőczy nem értette, mi történhetett, de hirtelen mindenki le akart szállni. Újra büntudatot érzett, mert azt gondolta, hogy ezek az emberek nem hajlandók együtt utazni ezek után vele. Már majdnem zokogásban tört ki újra, mikor egy muris karszalagot viselő ember odalépett hozzá, és kért egy bérletet vagy jegyet.

Siplici Pekengőczy hiába megvárta, hogy bérlete sohasem volt, a jegyek meg mind elfogytak már, az az ember nem hitte neki.

Siplici Pekengőczy megmondta neki, hogy ő sohasem hazudik, mert azt nem lehet, mert az ő nevében ott van a cz.

De az az ember csak a karszalagjára mutogatott és olyan hangosan beszélt, hogy Pekengőczy attól félt, hogy meg fog süketülni.

Siplici Pekengőczy hiába mondta annak az embernek, hogy már nincs több jegye, de majd ha visszafelé jön, akkor szívesen ad neki akár kettőt is. Sőt, mivel tanult az esetből visszafelé ki sem fogja lyukasztani őket, legfeljebb csak 5-öt.

De az a karszalagos ember nem érdekelte. Már olyan hangosan beszélt, hogy Siplici Pekengőczy alig várta, hogy jöjjön a buszmegálló.

Siplici Pekengőczy csak azt sajnálta, hogy a körülötte állók közül senki sem emlékezett arra, hogy pár perccel ezelőtt odaadt a jegyeit nekik.

Aztán végre megállt a busz, és Siplici Pekengőczy elkészült illedelmesen, ahogy tanították neki, de mivel senki sem hallotta, ezért gyorsan leszállt.

Sajnos leszállt vele a nagyon hangosan beszélő ember is. Mivel még mindig nem hitte, hogy Siplici Pekengőczynek nincs több jegye, ezért felírta az adatait.

Siplici Pekengőczy arra gondolt, hogy a karszalagos hangosan beszélő ember azért írta fel az adatait, mert majd később felkeresi. El is határozta, hogy ha majd visszafelé jön, akkor majd félreletes egy jegyet ennek az embernek.

Aztán az ember hirtelen elhallgatott, és egy papírlapot akart mindenáron Siplici Pekengőczynek adni. De Siplici Pekengőczy szabadkozni kezdett, hogy ő nem kéri a lapot, ő szívesen ad legközelebbi jegyet anélkül is. Erre az ember újra hangosan kezdett beszélni. Mivel Siplici Pekengőczy féllette hallását, inkább még elfogadta a papírt. Erre az ember köszönetet mondott, Siplici Pekengőczy nem értette a dolgot, még ama is gondolt, hogy utánaiznald, és köszön neki, de aztán valahogy meggondolta magát.

Kicsit sajnálta, hogy nem lehet a barátja ennek a jószívű embernek, aki még meg is ajándékozta azzal a papírral, de az ilyen hangosan beszélést nem bírta sokáig épp fülekkel.

Mikor megnézte a papírt, majdnem eldűlt. Az volt nála hogy „Büntető cédula”. Ennek aztán megörült. Siplici Pekengőczy, mivel szeretett nagyon focizni, gondolta, hogy ezt a cédulát fel is fogja használni a legközelebbi meccsen, amikor ez a kis celti felhatalmazza majd, hogy ő rúghassa a büntetőt.

Persze ebből nem lett semmi, mert Siplici Pekengőczy tízpercenként elővette a cédulát, hogy megbizonyosodjon arról, hogy nem álmolta-e az egészet, aztán az egyik alkalommal úgy ellette a cédulát, hogy nem találta meg óráig.

Már hazafelé tartott szombatban, amikor találkozott egy emberrel aki feleke napzenővet viselt, és azt mondta, hogy vak mind a két szemére, és egy kalapot tartott a kezében. Mivel Siplici Pekengőczynek egész új volt a kedvenc bojtos sapkája, mondta is ennek az öreg embernek, hogy ő bizony nem kéri azt az öreg kalapot, mert az övé sokkal jobb. Azonban, mivel látta az öreg szomorú arcát, gondolta, ad neki valamin.

Siplici Pekengőczy addig keresgélte, míg megtalálta a „Büntető cédulát”. Kicsit sajnálta, de azért mégis odaadta az öregnek, gondolta, focizni biztos az öregember is szeret.

Siplici Pekengőczy kicsit meglepődött, mikor az öregember is hangosan kezdett beszélni. Siplici Pekengőczy arra gondolt, hogy az öreg talán örömben beszél ilyen hangosan, mert ugyanis hirtelen látni kezdett.

Mivel már sötétedett, és még a visszafutni vagy 35 jegyet kellett vennie, Siplici Pekengőczy hát gyorsan megszaporozta a lépteit...

ALEX

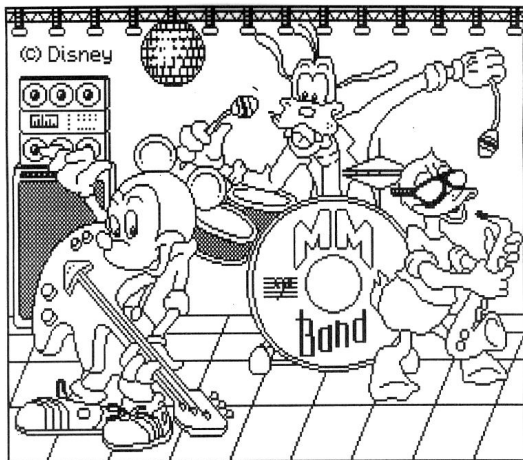
Rejtvényszelvény! Nr. 5.

Írd le a helyes megfejtéseket, majd vágd ki a szelvényt és juttasd el a szerkesztőségbe!

Figyelem! Csak az a megfejtő vehet részt az ajándéksorsoláson, aki mind az öt rejtvényt helyesen megfejtette!

Név: Osztály:

Színezzétek ki a rajzot!

*Várjuk írásaitokat,
rajzaitokat, vicceiteket!*

Viszontlátásra!

Főszerkesztő: Ambrus Attila (ALEX)
Munkatárs: Kéri Kati
Szerkesztő: Csokona Péter (Csoki) 8.a.
 Nagy Ders 8.a.
 Tóth Csaba 2. oszt.
Grafikus: A CARBOCOMP nyomdában
Készült: (Hirtelen és gyorsan terjedt)
Megjelent: Pécs, 1995. április
 170 példányban
Figyelmeztetés: Ez az újság a tiétek:
 II. Gyakorló Általános Iskola

Nr. 5.

1. Rejtvény megfejtése:
2. Rejtvény megfejtése:
3. Rejtvény megfejtése:
4. Rejtvény megfejtése:
5. Rejtvény megfejtése: